

Preek over Rom.6:18 gehouden op 24 september 2017 (doopdienst) (lezing: Rom.6:12-23)

Gemeente van Christus,

1. Het was een korte troonrede dit jaar en dat was geen wonder, want het huidige kabinet is aan het einde van zijn periode, anderen nemen het over een paar weken over. Maar in de korte troonrede zat veel goed nieuws (**dia 1**). Het gaat goed met de schatkist. Er is economische groei. Er worden weer huizen gekocht, en bedrijven investeren weer. En meer mensen hebben een baan. Dat laatste is heel belangrijk, want werkloosheid is iets ergs. Het is een veeg teken voor een land, als grote groepen mensen niet aan de slag komen. Ik heb zo in de loop der jaren heel wat mensen gesproken die uit het werk waren geraakt, en als je dat overkomt, dan valt dat vaak niet mee. Het werkt financieel door. Het is niet goed voor je sociale contacten. Maar het pijnlijkste is misschien wel, dat je het gevoel hebt dat je niet nodig bent. Dat knaagt aan je zelfvertrouwen. Vooral als je al ettelijke keren hebt gesolliciteerd maar je hebt een stapel afwijzingen, vaak van die wat vormelijke briefjes – daar word je moedeloos van. En daarom is het goed nieuws voor ons land: de werkloosheid daalt!

Maar het kan nog beter: helemaal geen werkloosheid! (**dia 2**) Dat horen we vanmorgen in onze tekst. Het gaat daar over hoe het er met ons allemaal voorstaat, de staat van de wereld, zou je kunnen zeggen. En daar horen we: alle mensen hebben een baas. Alle mensen staan in dienst van iets. Alle mensen betekenen iets voor de voortgang van het leven op aarde. Er wordt aan ons getrokken. En er is één heel groot bedrijf, waar miljoenen mensen voor werken. Daar ontplooiën ze zich, daar ontwikkelen ze zich. Ze worden steeds meer één met het bedrijf. Het is het bedrijf van de zonde (**dia 3**).

Dat klinkt misschien een beetje donker. Daarom noemen de vestigingen zich soms wat anders. Ze noemen zich bijvoorbeeld: slim zakendoen. Of ze noemen zich: de geluksfabriek. En in het bedrijfsrestaurant hangt een plakkaat: Laten we eten en drinken want morgen sterven wij. Dat grote bedrijf, dat heeft geen moeite personeel te vinden. Bijna iedereen wil er wel werken. Mensen werken er van vader op zoon, van moeder op dochter. Ze weten eigenlijk niet anders dan dat dat hun baas is.

Wat lokt de werknemers zo aan? Wel, het bedrijf biedt banen die aansluiten op onze grootste verlangens (**dia 4**). Het weet heel goed wat de begeerten zijn van zijn mensen. En daar speelt het fijntjes op in. Het biedt de kans de trucs te leren om jezelf te verrijken. Het biedt een uitgekiend ontspanningsprogramma, vol sensatie en avontuur. Voor wie wil is er drank, zijn er stimulerende middelen, en voor wie het niet wil zijn er ruimten waar je heerlijk kunt neerkijken op dat domme volk. Eerzuchtig of lui, op geld belust of wantrouwig tegenover de anderen – ieder kan terecht bij het bedrijf van de zonde.

En hoe langer je er werkt, hoe meer het met je doet. (**dia 5**) Je komt in een patroon terecht dat je leven stempelt. Je gaat steeds meer denken zoals de afdeling waar je werkt. Op een gegeven moment is het aan heel je gedrag te zien: dat is iemand van het bedrijf zonde. Maar de meesten hebben daar geen last van. Ze voelen zich erbij thuis. Dat je een slaaf geworden bent, dat merk je pas op het moment dat je eruit zou willen breken. Ontslag nemen, dat is zo simpel niet. Want op een gegeven dag kun je haast niets anders meer dan werken voor het bedrijf van de zonde.

En één ding is heel slecht geregeld: de toekomst van het personeel (**dia 6**). Zolang je aan het werk bent heb je het niet in de gaten, want dan staat er genoeg tegenover: je voelt je op je gemak, iedereen om je heen leeft zo, je krijgt wat je nodig hebt, en soms heb je het ronduit goed. Maar als het einde van je werkperiode nadert, dan ontdek je opeens tot je grote schrik: er is voor mij geen pensioen opgebouwd. Er zijn geen garanties, er is geen hoop voor later. Met je werken voor de zonde is het gedaan. En dan eindigt het heel donker. Want het

loon van de zonde, dat is de dood. Het houdt bij het aardse op. Voor daarna heeft de zonde je niets te bieden.

2. Dat ene bedrijf, dat lijkt op aarde het monopolie te hebben. En daarom ben ik dankbaar, dat ik u hier kan vertellen: er is een ander bedrijf op de markt gekomen. **(dia 7)** En dat andere bedrijf, dat adverteert, en ik mag erbij werken als werver van personeel. Wat staat er in de advertenties? “Kom tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt”. Er staat een persoonlijk schrijven bij van de grote Directeur: “Ik ben de Here, je God, die je uit de slavernij wil bevrijden.” Over heel de wereld klinken de reclamespots, die vertellen over zuiver leven, over gerechtigheid en waarheid, over liefde en hoop. Er zit muziek in het bedrijf, die zingt over de goedheid van God en de genade van Jezus.

Is het moeilijk om bij dat nieuwe bedrijf aan de slag te gaan? Aan de ene kant niet. Ieder die komt solliciteren, die wil God aannemen. Hij kijkt niet naar je verleden, maar Hij is blij met ieder die komt. Maar wat wel moeilijk is: we hebben een contract bij het bedrijf van de zonde. En dat kunnen we zelf niet zo makkelijk afkopen. Maar geen nood: het nieuwe bedrijf wil je zo graag hebben, dat de eigenaar ervoor betaalt – Hij heeft een hoge prijs voor ons over.

Vanmorgen hebben we een doop gezien. **(dia 8)** En dat is een heel bijzondere plechtigheid. Die is aan de ene kant een herinnering aan de prijs die God heeft betaald, het bloed van zijn Zoon. En daarbij doet hij denken aan wat er in de Oudheid gebeurde als een slaaf van eigenaar veranderde. Dan werd in het openbaar de naam van de slaaf verbonden met die van de nieuwe eigenaar. Dat is de plechtigheid van het in dienst komen van een andere heer. Dat is hier vanmorgen gebeurd: de kleine Jelte werd ingeschreven bij het nieuwe bedrijf van God. De ouders hebben hem aangemeld, en God heeft hem aanvaard. Zo gul is God: Hij vraagt niet naar diploma's of papieren, Hij neemt ieder aan die Hij kan wegtrekken uit het bedrijf van zijn grote concurrent, de vernielers van de aarde.

En wat heeft Hij zijn werknemers te bieden? Eén ding valt misschien een beetje tegen. Hij sluit niet aan op onze begeerten. **(dia 9)** Hij vraagt soms een offer: dat we onze eigen dingen opzij zetten om te gaan voor de zaak van God in deze wereld. En er zijn momenten waarop dat niet makkelijk is, waarop dat wat kost. Maar ons wordt geboden: bevrijding van de zonde **(dia 10)**. De slavernij van het kwaad, die wordt gebroken. We raken onze verblinding kwijt, waarin we het verkeerde normaal zijn gaan vinden. We beginnen door de dingen van onze tijd heen te zien. We laten ons niet langer meeslepen door slechte verlangens en boze gedachten. We veranderen, hoe meer we aan het werk zijn in dienst van God. We worden vrij van een leven dat ronddraait in het kleine kringetje van onszelf, we krijgen idealen: voor de mensheid, voor de schepping, voor de zwakken om ons heen. En we ontdekken, dat dienende liefde het allergrootste is.

En de toekomst? **(dia 11)** Aan wie bij het bedrijf van God hoort, wordt beloofd: het eeuwige leven. En dat is zo groot, zo machtig, dat wij dat nooit bij elkaar kunnen verdienen. Het eeuwige leven is niet het resultaat van wat wij in ons leven voor elkaar hebben gebokst. Het gaat er vele malen boven uit – het is Gods cadeau voor al zijn mensen. Het pensioenfonds voor de eeuwigheid – Hij heeft het rijkelijk gevuld.

3. Zo staan er twee bedrijven, twee bazen tegenover elkaar. Beide zijn wereldwijd, beide willen alle mensen wel in dienst nemen. En ieder staat op de personeelslijst, is het niet bij de een, dan is het bij de ander. Er zijn geen werklozen en arbeidsongeschikten. Ieder mens heeft een baas, het is één van beide.

Dat klinkt erg radicaal. Maar zo staat het wel in ons Bijbelgedeelte: het is voortdurend het een of het ander: in dienst van de zonde of in dienst van God, onrecht of gerechtigheid, zedeloosheid of heiligheid. Is er niet een tussenweg? Kunnen we in plaats van werknemer niet

ZZP-er worden (**dia 12**)? Dan heb je het grote voordeel: je bent eigen baas. Je kunt zelf je werk zoeken. Dan ben je pas echt vrij, zou je zeggen! Ja, is dat zo? Ik wil op zich geen kwaad spreken over ZZP-ers, die zitten vanmorgen vast wel onder mijn gehoor. Maar één ding zal elke ervaren ZZP-er moeten toegeven: met die vrijheid valt het een beetje tegen. Want behalve dat er heel veel rompslomp bij komt kijken, en dat je toekomst lang niet altijd goed geregeld is, heeft elke ZZP-er wel werk nodig. En dan mag je werkgever misschien niet baas maar klant heten, maar zoals het spreekwoord zegt: de klant is koning. En zo is het ook als we het hebben over die twee bedrijven op aarde: ook al denk je een vrij mens te zijn, die zijn eigen koers wel zal bepalen – je dient uiteindelijk of de een, of de ander. En dat heen en weer gaan brengt zelfs veel onrust in je leven. Vandaag gaan voor het goede, morgen voor het kwade – je wordt er een vreemd verdeeld mens van. En het einde: wordt het de dood, wordt het het eeuwig leven – ik zou daar geen onzekerheid over willen hebben.

En zo is er ook nog een andere tussenweg: die van de beunhaas (**dia 13**). Dat is iemand, die wel een baan heeft, maar in het weekend of de avonduren beunt hij er wat bij. Hij gaat klussen. Hij doet voor zichzelf wat hij in zijn werkuren voor zijn baas doet. Ik denk dat geen baas daar echt blij mee is. Want de mensen voor wie jij klust hadden ook opdrachtgevers kunnen zijn voor je baas. Indirect werk je je eigen bedrijf tegen. En zo is het ook bij de werknemers van die twee grote bedrijven op aarde, het bedrijf van de zonde en het bedrijf van Gods liefde. Er zijn mensen die op de personeelslijst staan van het ene bedrijf, maar in hun vrije tijd dienen ze ook het andere. Er zijn kerkmensen – ze noemen God hun Heer, maar ze dienen soms ook het kwaad. En dat doet grote schade aan Gods zaak in de wereld. Het stijft soms anderen om zich van God af te keren.

En daarom benadrukt ons Bijbelgedeelte: als je bij God in dienst gekomen ben, stel dan ook je leven in dienst van God. Een plek op de personeelslijst is niet goed genoeg. Dien God van harte. Want niemand kan twee heren dienen (**dia 14**), heeft Jezus eens gezegd. Dat wordt een wedstrijd, waarbij één van beide het verliezen moet – en heel vaak is dat God. Kies wie je uiteindelijk dienen wil. Er is het bedrijf van de zonde, wereldwijd verbreid met allerlei vertakkingen. En er is het nieuwe bedrijf, door God op aarde gebracht, om de zonde te overwinnen en de mensen te redden en het eeuwige leven te geven – Gods grote project om de wereld te behouden. Hij zag onze slavernij, en zijn hart vol liefde werd week. En toen gaf Hij zijn Zoon om ons vrij te kopen, om een nieuw leven op aarde te laten beginnen.

Bij welk van de bedrijven wil jij horen? Waar ga jij voor in dat kleine stukje leven dat jij gekregen hebt? Ga je voor de dood of voor het eeuwige leven? Vanmorgen hebben ouders hun kind hier gebracht, om hem aan God voor te stellen, om hem bij God te laten inschrijven. En misschien staat u ook wel op die lijst, maar leeft u ernaar? Want u bent een werknemer met een baan. En aan uw leven is te zien, bij wie u in dienst bent.

Amen.